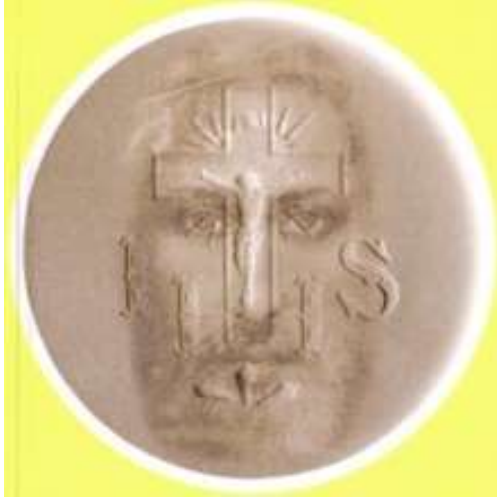

IMELDA LAMBERTINI NỮ CHÂN PHƯỚC TÍ HON

Hơn 4 thế kỷ sau ngày sinh của nữ chân phước tí hon Imelda Lambertini (1320-1333), một người trong dòng họ và cùng quê Bologna (Trung Bắc Ý) là Đức Hồng Y Prospero Lambertini, đấng Giáo Hoàng và lấy danh hiệu Benedicto XIV (1740-1758). Đức Giáo Hoàng rất sùng mộ cuộc đời nữ thánh Imelda.

Ngay từ thơ ấu, Imelda đã tỏ lộ đức tính gương mẫu, gây ngạc nhiên cho mọi người. Lên 10 tuổi, cô bé xin Cha Mẹ cho phép vào dòng nữ Đaminh thánh Maria Madalena ở Valdi Pietra, ngày nay là đan viện Cappuccino. Imelda sống cuộc đời thánh thiện lạ thường. Cô bé sốt sắng, đơn sơ, tuân phục và đúng đắn, trong khi chờ đợi đến tuổi được

tuyên khấn trong Hội Dòng. Chỉ có một nỗi buồn lớn lao trong cô bé mỹ miều: vì nhỏ tuổi nên không được hồng ân lãnh nhận Mình Thánh Chúa, lúc đó chỉ dành riêng cho người trưởng thành. Cô bé thành khẩn lập đi lập lại lời van xin:

- Lạy Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể, con ước ao rước Chúa biết là chừng nào!

Lời cầu xin tha thiết được chấp thuận. Đó là ân huệ chớp nhoáng và tối hậu, kết liễu cuộc đời và đưa cô bé về Thiên Quốc. Câu chuyện xảy ra như sau.

Ngày 12-5-1333 - vọng lễ Thăng Thiên - cũng là ngày thứ ba trong tuần dành để đọc kinh chung, rước kiệu, hát kinh cầu và tham dự Thánh Lễ. Hôm đó cô bé đệ tử Imelda quỳ nán lại nhà nguyện để cảm tạ, sau giờ kinh sáng. Toàn cộng đoàn đã tề tựu về phòng ăn, nhưng không thấy bóng dáng Imelda đâu. Mẹ Bề Trên liền sai một chị đi tìm. Một lúc sau, chị này trở về phòng ăn ghé sát tai Mẹ Bề Trên, chị nói:

- Thưa Mẹ, thật là điều khó tin nhưng có thật. Imelda đang ở nhà nguyện. Cô bé như xuất thần, đôi mắt ngược lên trời và đang chăm chú nhìn một điểm chói sáng nào đó. Phải chăng đó là Bánh Thánh Thể?

Mẹ Bề Trên liền vỗ tay ra hiệu cho cộng đoàn ngưng ngay bữa ăn và truyền một lệnh bất thường:

- Xin tất cả chị em tiến về nhà nguyện. Chúa đang gọi chúng ta.

Toàn cộng đoàn kéo về nhà nguyện và tất cả chứng kiến phép lạ đang diễn ra. Mẹ Bề Trên tức tốc cho mời Cha Aldovrando, Tuyên Úy tu viện đến. Cha thấy tận mắt phép lạ, nên truyền thắp nến lên. Rồi Cha mặc áo choàng trắng, đeo dây các phép và lấy đĩa đựng Bánh Thánh. Xong đâu đó, Cha nhẹ nhàng đến quỳ bên cạnh Imelda. Mình Thánh Chúa đang lơ lửng trên không liền từ từ hạ xuống trên đĩa thánh vàng. Được ơn trên thúc đẩy, Cha Tuyên Úy liền trao Mình Thánh Chúa - từ trời rơi xuống - cho cô bé. Mọi người có mặt được chiêm ngưỡng nét đẹp diệu kỳ của cô bé. Đôi tay Imelda chấp lại, môi điểm nụ cười thiên thần và gương mặt chói sáng. Một nữ tu kinh ngạc hỏi nhỏ:

- Phải chăng cô bé đã được mang lên trời cao?

Câu thắc mắc biến thành sự thật. Imelda từ từ quy xuống và trút hơi thở cuối cùng. Cô chết vì được Tình Yêu mang đi.

Trước một phép lạ nhãn tiền như thế, Imelda thường được các tín hữu đồng thời kêu cầu dưới danh hiệu là "đấng che chở những người rước lễ lần đầu". Tước hiệu này cùng với lòng sùng kính Bí Tích Thánh Thể được lan nhanh trong nước Ý rồi truyền sang các nước khác.

Ngày 20-12-1826, Đức Giáo Hoàng Lêô XII (1823-1829) chính thức tuyên phong nữ chân phước Imelda làm "quan thầy những người rước lễ lần đầu".

Cũng từ lòng kính mến nữ chân phước Imelda và tôn thờ Thánh Thể Đức Chúa GIÊSU mà Đức thánh Giáo Hoàng Pio X (1903-1914) đã quyết định ban phép - vào năm 1908 - cho các trẻ em đến tuổi khôn được rước lễ lần đầu. Ngoài ra, thánh Giáo Hoàng Pio X cũng cho phép tín hữu Công Giáo rước lễ hàng ngày.

Theo gương nữ chân phước tí hon Imelda Lambertini, các nữ tu Đaminh thành lập và cổ động nhóm các trẻ "Imeldines" với chương trình sống của Đạo Binh Thánh Thể: "Cầu Nguyện, Rước Lễ, Hy Sinh và Làm Tông Đồ". Hiện nay Phong Trào Thanh Thiếu Niên Thánh Thể đã thấp sáng lại ngọn đuốc sùng kính:

- Lạy Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể, xin hãy là Ánh Sáng và Sức Mạnh cuộc đời con.

... Đức Chúa GIÊSU nói với người Do-thái: "Thật, Tôi bảo thật các ông, Tôi là Bánh trường sinh. Tổ tiên các ông đã ăn manna trong sa mạc, nhưng đã chết. Còn Bánh này là Bánh từ Trời xuống, để ai ăn thì khỏi phải chết. Tôi là Bánh hằng sống từ Trời xuống. Ai ăn Bánh này, sẽ được sống muôn đời. Và Bánh tôi sẽ ban tặng, chính là Thịt tôi đây, để cho thế gian được sống .. Thật, Tôi bảo thật các ông: nếu các ông không ăn Thịt và uống Máu Con Người, các ông không có sự sống nơi mình. Ai ăn Thịt và uống Máu Tôi, thì được sống muôn đời, và Tôi sẽ cho người ấy sống lại vào ngày sau hết, vì Thịt Tôi thật là của ăn, và Máu Tôi thật là của uống. Ai ăn Thịt và uống Máu Tôi, thì ở lại trong Tôi, và Tôi ở lại trong người ấy" (Gioan 6,47-51/53-56).

(Jean Huscenot, "LA SAINTETÉ AVANT 30 ANS C'EST POSSIBLE", Editions du Chalet 1991, trang 13-14)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

